

WE CZWARTEK DNIA 31. MARCA 1796.

C Y R K U L A R Z.

*Do wszystkich Dominiow i Magistratów Woiewodztwa Krakowskiego Powiatów Cefs:
Krol: Woyskiem zaitych.*

Ninieyszym się wszystkim Dominiom i Miastom przypomina: aby wypisane a dotąd ieszcze od niektórych Dominiow iako też i Miast nie odstawione Drzewo tym pewniey naydaley do 10go Kwietnia roku terażnieyszego do Magazynu Krakowskiego odwieźli, ile że w przeciwnym razie do niemitych przystąpić by musiano krokow. Dan w Krakowie dnia 25. Marca 1796.

Jego Cefs: Krol: Apostol: Mci: aktualny Jenerał Maior i Kommandant Brygady.

(L.S.) *Baron v. FOULLON.*
mpr:

Z Londynu d. 26 Lutego.

Rzeczpospolita Francuzka posłała kongresowi Amerykańskich Stanow przez swego ministra na znak przyiaźni Francuzką banderę: kongres kazał ją d. 4 Stycznia w swoim archiwum uroczyście umieszczyć, i zlecił prezydentowi, żeby rezolucyą publicznego podziękowania do Paryża przesłał. Prezydent odpowiedział przy oddawaniu tey bandery ministrowi Francuzkiemu w tych wyrazach:

„Ministrze Francuzki! Urodziłem się w kraju wolności; poznawszy zawczasu iey wartość, zapuściłem się dla iey obrony w niebezpieczną walkę, i własnie cały mój młody wiek strawiłem na ugruntowanie iey w mey oyczyźnie; z tego więc powodu,

kiedy widzę iż iaki uciśniony naród, podnosi sztandar wolności, wzbudzaia się we mnie wszystkie czucia udręczeń i owego sympatycznego i nieprzełamanego zyczenia; ale nadewszystko, przypadki rewolucyi Francuzkiej, sprawiły we mnie naygłębszą troskliwość i naywiększe podziwienie. Gdybym lud Francuzki nazwał walecznym, niepowtorzyłbym tylko echo powszechney pochwały; ale podziwienia godny Ludzie! przyszłe wieki będą z zadumieniem czytały historyą twych okazałych czynow! Cieszę się iż czas ukończenia twych prac i nayistotniejszych offiar się zbliża; cieszę się iż interesujące przez tyle lat rewolucyjne zaburzenia, zamieniły się w gruntowną konstytucyą, która utwierdzi to wszystko coś dotąd walczył.

Cieszę się nakoniec, iż ta wolność która wszystkich ożywiła, i której W.Pan najgorętszym obrońcą byłeś, znalazła spoczynek na łonie uorganizowanego rządu; co tym więcej podchlebia dumnym zapamiętaniem wolnego Amerykanina, iż ten rząd, który ma przyspieszyć i zapewnić szczęśliwość ludu Francuzkiego, jest podobnym do naszego. Przyymiy W.Pan w tak chwalebnych okolicznościach moje najszczerze życzenia: oświadczając mu moje uczucia względem początku, wzrostu i powiedzenia rewolucyi Francuzkiej, wyrażam zaraz i uczucia mych współobywateli, którzy iestem pewny, iż z całego serca wstępną zemną do Naywyższego, aby obywatelę naszej braterskiej rzeczypospolitey, naszej wspianiałey alliantki, mogli jak nayprędzey używać w pokoju tey wolności, którą tak drogo okupili, i szczęścia nieoddzielnego od wolności. Przyymuie od W.Pana z naywyższem uczuciem to symbolom zwycięztw i razem oswobodzenia iego narodu, tę chorągiew Francuzką, którąś ziednoczonym stanom Amerykańskim oddał. Okazę ten postępek kongresowi, a chorągiew będzie złożona w archiwach, które iuż oprócz tego dowod i pamiątki waszey wolności i niepodległości w sobie mieszczą. Oby te wiecznie trwały! oby przyiaźń obydwóch rzeczypospolitych dopiero z nich iestestem zaginęła.“

Margrabia del Campo poseł Hiszpański przy rzeczypospolitey Francuzkiej, do piero dziś z Londynu do Paryża wyjechał.

Kilka okrętów z eskadry admirała Pringle, gdzie się i sam admirał znajdował, natrafity na Hollenderską flotą; ale że były przeciwko Hollenderskiej flocie zastabe, cofnęły się więc nazad; w tym momencie rozkazano zaraz kilku okrętom wyjść na morze.

Miasto Londyn, chce z lordem Mayor i wszystkimi korporacyami podać Królowi petycyą opokoy.

Z Brest miało 10 fregat do kapu do-brey nadziei poysć. — Admirał Corovallis, wyszedł iuż zprzeznaczoną do zachodnich Indy transportową flotą i 5 wojennymi okrętami.

Prywatne listy donoszą z Paryża, iż

Xzeta Choiseul i Montmorency i inni emigranci, którzy przez rozbitcie okrętów pod brzegami Kale dostali się w niewolę, pozyskali od dyrektoryatu łagodny wyrok; mają być z kraiu wyprowadzeni.

Dyrektorowie Wschodnioindyjskiej kampanii, ogłosili następujące wiadomości:

“W domu Wschodnioindyjskiej kompanii d. 8. Marca 1766.

Niedawno odebraliśmy z Bombay ładem wiadomość, iż następujące posiadłości Hollenderskie, poddały się wojskom Angielskim: Malacca, i należące do niego okolice, (ale niepiszą którego dnia,) Jaffanapatam na wyspie Ceylon d. 27 września, i Cochin, na brzegach Malabaru, d. 20 października. Także mamy doniesienie o śmierci Naboba Carnaticy, d. 12 paździer: i o śmierci Peschwa pierwszego ministra Marakeńskiego rządu, d. 27 tegoż miesiąca zaszyły.

Wczoray była rada gabinetowa względem nadeszłych depezy z Wiednia, i kuryer Hunter musi być pogotowiu do zawiezienia odpowiedzi od Angielskiego gabinetu dworowi Wiedeńskiemu.

Liczba zabranych nam pod czas tey wojny i naszym alliantom, aż do końca przeszłego roku przez Francuzow kupieckich okrętów, wynosi podług Lloyds listy 2009 z których 119 zażad odebrano. Francuzom zabrano 319 zacych wypada 1491 na pożytek Francuzów.

Okręt przeznaczony z ponad Elby do Dunkierki, w wartości 60,000 f. szt. zatopił się na północnym morzu. Wielu naszych afskurantow straca na tym. — Wieść iakoby nasza eskadra zabrała, na północnym morzu jednę Hollenderską fregatę iest fałszywa, i poszła tylko zład, iż zostająca Hollenderska fregata Thetis w Leit o 36 armatach została wzięta na rzecz Anglii.

Zostające Hollenderskie okręty w Pli-mut, które teraz na rzecz Anglii wzięto, mają być do naszego marynarstwa użyte.

Zona następcy Sztadhudera, ale nie sama Sztadhuderowa, wyjeżdza zład przez Cuxhaven do Brunswiku, a ztam-

tań do Berlina. Xżę Fryderyk Oranii, który ją odprowadza, ma wnieść w służbę w wojsku Cefarskim, w randze jenerała majora.

Hrabia Stanhope, który nietylko że gadał zawsze w wyższej izbie lordom i szlachcie o zasadach równości, ale dał iey niedawno w wydaniu swej córki oczywiste dowody. Córka iego przyzwyczaioua do prawdy i otwartości względem oycy swego, wyznała mu niedawno, iż niemoże żyć szczęśliwą, bez P. Taylor, syna iednego aptekarza w Kent. I bedziesz z nim szczęśliwą, odpowiedział? To go węż; on iest młody, rozumny, pilny i poczciwy człowiek; pozwalam na twoy wybor.

Zwłoki i pancerz Krzystofa Columbus, zostały przeprowadzone z St. Dominogo na okęcie san Lorenzo o 80 armatach do Havannah, gdzie na nowo z wielkimi ceremoniami będą pochowane.

W Irlandyi zostawił nieiaki P. Hutchinson 15,000 f. szt. majątku, w ziemskich dobrach; rozporządził testamentem, iż każdemu z swoich krewnych od najbliższego, aż do nayodleglejszego, przernacza roczney intraty, nayodleglejszemu po 5 a naybliższemu naywięcej po 10 f. szt. Do tego majątku znalazło się 6,000 krewnych; z tey więc przyczyny proponowano iuz bill w parlamencie, żeby aż do 6 gradusu oznaczyć naydalsze pokrewieństwo.

Rachują, iż ziednoczone Stany Amerykańskie, zyskały podczas tey wojny 10 milionow f. szt. na handlu. Oczekują tu za przesłane tam terażniejszy zimy rękodzieła wielkich summ w Hiszpańskich talerach; te pieniądze będą tu w Londynie wielkim ukontentowaniem przyjęte, ponieważ ich nawet tyle nie mają, ile do wschodnich Indyy potrzeba postać.

Wczoray przybył tu kurjer od pułkownika Crawford z Frankfortu, który dopiero co z Paryża był do Angielskiego ministra P. Wickham do Bazylei przybył.

Flotta admirała Harvey wyszła w 13 liniowych okrętów ku brzegom Brestu, dla przeszkodzenia złączeniu się Francuzkiej floty z Hollenderską. Także i flotta admirała Gardner wyszła w 10 liniowych okrętów.

W Loyds kawiarni potwierdziła się wiadomość: o zatonieniu do wschodnich Indyy przeznaczony fregaty Angielskiej Leda o 36 armatach pod Madeira; z całego ludu tylko się 7 osób wyratowało.

Od kilku dni zaczęto mocno na Temizie werbować maytkow.

Wczoray zdrożały nagle papiery bankowe o ieden procent, ponieważ uważano iż osoby, które naywięcej zaufania ministrow posiadają wielkie summy zakupywali. Niema inney przyczyny, czemuby to podniesienie przypisać można, iak przybyciu Francuzkiego officyera do lorda Grenville, który miał bardzo ważne depeche od dyrektoryatu Francuzkiego przywieść; te depeche są jeszcze ciemną zasłoną pokryte. Może to tylko idzie o ułożenie zamiany niewolników; ale powszechne życzenie widzieć zakończoną iak nayprędzej tę wojnę, chwytą naymniejsze podobieństwo do pokoju.

Nasze eskadry nienatrafity iuz wyszły Hollenderskiej floty; domyślają się iż musiała iść do Bergen do Norwegii, dla konwoiowania z wschodnich Indyy i innych kupieckich okrętów do Hollandyi. — Dnia 25 lutego natrafił Sloop Smit Harwicha na Hollenderską flotę niedaleko Doggersbank; został zatrzymanym i kapitana zaprowadzono na admirałski okręt. Admirał uczynił mu niektóre pytania, i puścił Sloop na reszcie wolno, życząc mu dobrogo powodzenia. Podług iego powieści były wszystkie Hollenderskie okręty dobrze uzbroione i wszystkie z nowemi żaglami, tylko ludzi niewiele było na nich.

Wszystkie znajdujące się w Porsmut woienne Hollenderskie okręty, zostały od tamtejszego kommandanta na rzecz rządu zabrane, pozdeymowano z nich Hollenderskie bandery, a po zawdziewano Angielskie. Bedacy ludzie na nich, zostali na inne Angielskie okręty przeniesieni. Te okręty zuaydowały się iuz od dawniego czasu w naszym porcie.

Przedwczorem poszedł z Porsmut ieden liniowy okręt Sceptre o 64 armatach, i fregata Crescent o 44. z 7 transportowemi okrętami do kapu dobrej nadziei.

Wczoray przybyła tu znowu jedna osoba z Paryża i udała się do lorda Grenville z depeszami; depesze iey były narodową pieczęcią zapieczętowane. Słychać iż do wszystkich gabinetowych ministrów przywozła listy.

W piątek popłynął z Dünen admirał Duncan z 5 Angielskimi i 1 Rosyjskim okrętem dla złączenia się w Yarmut z flotą admirała Pringle; ale przeciwne wiatry przymusiły go wrócić się nazad do Dünen.

Wczoray powstał w niższej izbie wielki spór, względem postępku ministra w ostatniey pożyczce, który aż do godziny 4 zrana trwał. Zarzucano mu, iż dla tego pozwolił mającym do niey udział 2 miliony 600,000 f. szter: zysku, żeby sobie ziednął większość dla utrzymania dwóch billow względem schadzek ludu. P. Douglas doniósł imieniem sekretney komisyi, iż P. Pitt nietylko, że jest za niewinnego uznany, ale zasługuie w całej tej czynności więcej na pochwałę i wdzięczność parlamentu, iak na nagane. Proponował więc rezolucyą, iż warunki pożyczki, są stosownie do wielkości summ, cenw akcyi i innych czasowych okoliczności zrobione; iż minister w każdej części tej negocyacji tylko publicznego pożytku upatrywał, i że wcaley tej pożyczce żadne podeyrzenie na rząd niepada. — P. Francis, dowodził, iż cała ta komisyja składa się naywięcej z officyalistow skarbowych i przyjaciół ministra, a zatym wyrok iey jest stronniczy. Oni uwolniaią ministrów, ale publicum ich niewolni. — P. Pitt miał długą mowę na swoię obronę. Juz, rzekł okazali nawet iego przeciwnicy, niesłusność obwinienia, iakoby się starał przekupstwem nabydź niegodziwego wpływu; także i powody własnego interesu i prywatnego stronictwa nie miaią tu miejsca. Proponował kilku kompetentom tę pożyczkę, aż go pewne okoliczności przymusiły dać P. Boyd pierwszeństwo. Co do zarzutu zagranicznych wexlow, to jest zwyczajna droga handlu, tak dla utrzy-

mania kupieckiego kredytu, lub rządowego iako też w nagłych potrzebach dostarczenia pieniędzy. Iże kontrakt pożyczki, tak pożytecznie dla P. Boyd wypadł, to potrzeba zwrotowi okoliczności, a szczególniey zwycięztwom Austryackim przypisać, ale nie planowi. Zyski te jednak są nadto przesadzone, podając ich na 2 miliony 150,000 f. szter:; powiedziano iż kontrahenci 12 procentow zysku mają, lecz tylko 4 dał tak wysoko szły, zatym w 4 dniach niemógł tylko kilkogodzinny zysk bydź. — Kończę moię obronę, dodał, tym iedyńie życzeniem, żeby się parlament dokładnie zastanowił nad moim obwinieniem, a uzna iego niesłusność. — P. Fox i Sheridan mieli długie mowy przeciwko P. Pittowi, w których go o nieostrożność obwiniali, co iuż jest w skarbowym ministrze wielka zbrodnia &c. Ale wszystkie zarzuty na nie się zdały; skoro przyszło do krysek znalazło się 171 za P. Pittem a 23 przeciwko niemu.

Z Genui d 26. Lutego.

Odebraliśmy przedwczorem przez umyślnego wiadomość z Finale, iż Francuzi przewożą artyleryą na gory, i że kilka korpusow woyska iuż się ruszyło w te strony. Austryako-Sardeńczyacy czynią ze swoiey strony naywiększe przygotowania. — Ostatniey niedzieli udał się rządca Novi do twierdzy Gavi z swym woyskiem, i zostawiwszy tam potrzebne rozkazy powrócił nazad. Powiadaia iż ma rozkaz za zbliżeniem się Austryaków, cofnąć się do twierdzy, a tym czasem mieszkańcy odbywają wartę w Novi. Posiłki poszły do Gavi i Sawony; kommandant ostatniey fortecy dla powzięcia instrukcyi znajduje się tu teraz.

Przeszłey środy miał minister Francuzki z sekretarzem stanu konferencyę; mówią iż pönowił swoje żądanie, aby rząd pozwolił na wprowadzenie garnizonu Francuzkiego do Sawony, który zawsze będzie pod rządem Genuenskim; w przypadku zaś przeciwney odpowiedzi, miał ten minister dać do zrozumienia, iż ją gwałtem wezmą.

(Reszta w dodatku)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E C Z W A R T E K D N I A 31. M A R C A 1796.

Reszta z Genui d. 26. Lutego.

W niedostatku urzędowych wiadomości, co się stało w Sardynii, przytaczamy tu co mamy z opowiedzenia iednego xdzia i kanonika, który umykając przed zapalczywością ludu z Salsarii przybył niedawno do Liwornu. Lud Cagliaryski rozsiekawszy kommandanta woysk i intendenta skarbowego wyspy Sardynii, utworzył sobie naywyższą radę dla wewnętrznego rządu; wszyscy cudzoziemcy, którzy byli na urzędach zostali wypędzeni, i nie zostawił tylko woysko, któremu nakazał posłuszeństwo od ludu wybranemu szefowi. Wysłano deputowanych do Króla, dopominając się o swoje prawa i przywileje; ci deputowani powrociwszy nieukontentowani zniczem, lud się tedy nakłonił do formalney rewolucyi. Wice-król się pozostał, ale mu odebrano wszelką władzę; rada naywyższa się zatrudnia wszystkim. Mieszkańcy wsiów i wewnątrz wyspy, zostawszy pozyskani porwali się do bronii, i oświadczyli iż niechcą być posłuszni wicekrólowi, tylko radzie naywyższej. Miasto Oristano poszło za tym samym przykładem i niezostało się tylko Salsarii. Arcybiskup i rządcą ostatniego miasta połączywszy się z liczną szlachtą i z xiężmi opierali się długo insurgentom. Dwa razy xzę Asinara zapomocą pieniędzy, szlachty i xży potrafił ugasić burzę gminu, która powszechnym pożarem gro-

ziła. Nakoniec uczony prawa P. Mondì, udawszy się do Cagliari i naradziwszy się z insurgentami, potrafił za powrotem swoim nakłonić mieszkańców gór i wsiow około Salsarii do uskutecznienia iego projektów. Zebrawszy ich się 10 do 12 tysięcy udali się pod mury Salsarii; chcieli opanować iedną bramę, ale zostali z stratą od szlachty odpędzeni; zaczęli więc okolice miasta rabować. Rządcą obawiając się, żeby lud, który dotąd był spokojnym przypatrywaczem, nieuiał się za insurgentami, umyślił w puścić ich do miasta; czego dopełnił pomimo reprezentacyi szlachty i xży. Co tylko rewolucyoniści weszli do miasta, złapali zaraz arcybiskupa i rządcę, i odesłali pod mocnym konwojem okutych w kaydany do Cagliari. Więcey iak 40 naypierwszych fanilii z Salsarii ratowało się ucieczką; lud Salsarii złaczywszy się z insurgentami uformował sobie rząd na wzór Cagliari. Wierni Królowi nie miała inney nadziei iak w Anglikach, iż wylądują z Liworna, który regiment z eskadry Angielskiej na usmierzenie insurekcyi.

Z Paryża d. 7. Marca.

Stosownie do rezolucyi dyrektoryatu względem cudzoziemców, był pałais royal w tych dniach kilka razy woyskiem otoczony. Kilka osób zaaresztowano, pomiędzy innemi i plebana niegdys tuteyszego kościoła S. Rocha nazwiskiem Margnel. Kilka austeryi także przetrząsniono; mie-

szkaiących tam cudzoziemców zrewidowano papiery i wiele osób poaresztowano.

Przedwczoem pokazała się około Tuluonu o 15 żaglach Angielska flotta; wystrzelono z portu kilka razy do jednego liniowego okrętu i fregaty, które się zbliżyły do portu. Fregata Diana ma być śpieszno do wyścia na morze gotowa. Nasza eskadra, która się pod admirałem Richery w Kadyx znajduje, odebrała rozkaz żeby się na 6 miesięcy opatrzyła w żywność.

Generał Hoche wydał znowu odezwę do mieszkańców zachodnich departamentów; w której zapowiada, iż ktokolwiek się porwie z nich nazad do broni, a będzie złapany, zostanie przez kommissyą wojskową na śmierć skazany.

Generał Hedouville doniósł jeszcze o rozmaitych zwycięstwach nad szuanami; pomiędzy innym, iż na d. 25 lutego przeszło dwóch dywizyjnych szefów Charetta z wielą officyerami do republikanów, którzy złożowszy broń, oświadczyli, iż sami dopomogą do złapania Charetta, który się od miejsca do miejsca tuła; lecz dla bezpieczeństwa zostali wszyscy pod straż oddani. " Na wszystkich punktach naszych linii, mówi są republikanie zwycięzcami, i ta piękna dekada, w której się tyle dobrego dzieje, jeszcze niejest zakończoną! „

Z przyczyny czynionych wielu rabunków i spustoszeń po departamentach, wydał minister Merlin okolnik do administracyi departamentowych, w której ich wzywają, aby wyrwali narodowe gwardye z owej niebezpiecznej nieczynności, która teraz miejsce patryotyzmu, co ich niegdyś w rewolucyi dystyngwował zdać się zastępować. Rozbojnicy przysli tylko dla tego do tej śmiałości, iż niedoznali odporu; potrzeba żeby się mieszkańcy połączyli razem przeciwko nim. Ktokolwiek niechce zadosć czynić powinnościom gwardyi narodowej, będzie osobiście za to odpowiadał. " Rzekłem do Francuzów, konczy Merlin, którzy sobie wzięli za punkt honoru być posłusznemi na głos oyczyzny, i ci, którzy Krolow

zwyciężyli, pokonała łatwo garstkę nikczemnych rozbojników. „

Na sefsyi 5 zdał Echafseriaux radzie pięciuset, imieniem wyznaczoney kommissyi do roztrząśnienia projektu Dubois Craucé rapport. " Oświadczyliście, iż chcecie poźnieć kredyt afsygnatów; potrzeby naszych armii, stan handlu, słowem wszystko was przymusza żebyście iak nuypręclzey dopięli tego zamiaru. Wybraliśmy nuypiękniejsze myśli z planu Dubois Craucé; mała afsygnatów dla podniesienia ich kredytu, musi ieszcze być bardziej zmniejszoną. Ze 40,000 millionow będących w cyrkulacyi, zmniejszyło się przez przymuszoną pożyczkę aż do 25,000 mill; a przez odebranie reszty przymuszonej pożyczki zmniejszy się ich mała aż do 15,000 millionow. Spieszne wybranie pozostałych podatkow, przedaż dobr narodowych, zmniejszą ją ieszcze bardziej i prawdziwy stosunek ieszcy gotowem pieniądźmi i afsygnatami znowu nazad zaprowadza. Szpetny handel pieniądźmi musi być zatamowany; zawsze mogą pieniądze w handlu cyrkulować, ale niepotrzeba żeby były narzędziem lichwiarstwa do poniżenia afsygnatów; ieżeli go zupełnie niemożna zniszczyć, potrzeba mu przynajmniej kluby nałożyć. „

Na propozycyą Defermont, dekretowała rada na drugi dzień stosownie do tego planu, następujące artykuły: 1. Dyrektoryat ma wszelkimi sposobami przyspieszyć przymuszoną pożyczkę; 15 i 30 każdego miesiąca ma ciała prawodawczemu o tym dać rapport. Aż do 20 marca będą ieszcze w departamencie Sekwany, a do 4. kwietnia po innych departamentach 100 liwr: w afsygnatach za i w gotowych pieniądźach przyymowane; po upłynionym zaś czasie tym po 110 liwr: za i, i po iednym procencie za każdy dzień przedfuzenia kary. 2. Ci, którzy dotąd drożey zapłacili iak po 100 liwr: za i odbiera na to rewers, co im potym w podatkach będzie potraco-

ne. Ci, którzy są drogo otaxowani odbie-
rą wynagrodzenie w ałsygnatach.

Z Londynu d. 11. Marca.

Dnia 3. bill pieniężny na nadzwyczajne i nieprzewidziane wydatki 2 mill. 500,000 f. szt. był w wyższej izbie po trzeci raz czytany.

Dnia 10 wniósł P. Grey ważne roztrząsanie stanu narodowego do parlamentu. "Jakiekolwiek bądź są zdania zaczął P. Grey, o początku i prowadzeniu teraźniejszej wojny, na to się jednak każdy zgodzi, i musi przyznać, iż w ogólności naród jest na naywiększe niebezpieczeństwami wystawiony: znajdziemy się teraz w podobnej chorego kryzysie, który między życiem i bojaźnią się waha; iak życie i śmierć zawisły od Naywyższego, tak też los teraźniejszej wojny zawisł od tej izby. Przyjaciel mój Fox, wprowadził już przeszłego roku podobną propozycją, w której wyłuszczył stan naszych alian-
tów, położenie nieprzyjaciela i dowiódł na nasze nieszczęście, iż cały ciężar wojny na nas spada. Wszystko co przepowiedział spełniło się; ale ja zatrudnię się szczególniej stanem skarbu, ponieważ od tego zawisło czy będziemy na potym w stanie co rok zaciągać 18 millionow. Jakkolwiek się więc wojna Francuzka zakończy, czy na umiarkowanej monarchii, czy iak się spodziewam na rządzie republikańskim, i iak prędko bydz pokoy nastąpi, chociażby i jutro, to powinniśmy się jednak nad naszą siłą, lub słabością zastanowić; bo ten tylko lud może prawa przepisywać, którego skarb jest w dobrym stanie. Jesteśmy już 4 rok w wojnie; koszta pierwszych 3 lat wynosiły 77 millionow, od których roczney prowizyi przyszło 2 mill. 600,000 f. szt. więc daleko większa summa, iak wszystkie narodowe długi przed rokiem 1756 wynosiły. Nigdy jeszcze żadnemu ministrowi skarbowemu, niebyły tak wielkie summy pozwolone, a przecie teraźniejszy P. Pitt, który takowe systema lordowi North naganiał, iż bez wiedzy i zezwolenia parlamentu zaciągał pieniądze, właśnie raz jeszcze tyle wydat,

iak mu było pozwolone. Rachunki wydatkow wynosiły przez 3 lata 1793,94 i 95 ze wszystkim 35 mill, 400,000 f. szt. to jest: 15 mill. 200,000 na armie, 17 mill. 600,000 na marynarstwo i 2 mill. 600,000 na artyleriją; a nadzwyczajne wydatki przez te 3 lata wynosiły znowu 31 mill. 280,000 f. szt. to jest: 13 mill. 770,000 na armie, 14 mill. 350,000 na marynarstwo i 3 mill. 160,000 na artyleriją. Chłubię się iako Brytańczyk z przewyższających naszych sił morskich; lecz pomimo wszystkich swietnych zwycięstw i zdobyczy, iakże zle okrywano nasz handel na morzu! iakież nieszczęście niespotkało flott do Quiberonu i do zachodnich Indyy! W wojnach za panowania Willhelma i Anny, w których Xzę Marlborough nieoszczędzał ani pieniędzy, ani ludzi, niewynosiły w 20 latach nadzwyczajne wydatki tylko 3 milliony. Otoż to wiek mężow wielkich, którzy małemi sposobami wielkich rzeczy dokazywali; teraz jest nadzwyczaj wiele sposobow, ale zato ludzi niemasz! Nawet i w Amerykańskiej wojnie nieprzechodziły w pierwszych 3 latach 1778,79 i 80 wydatki wojenne 6 millionow. Użycie pieniędzy na wyprawę Indyjskiej flotty, może się nazwać niepotrzebnym ztrwonieniem wielkich summ. Wiele pieniędzy użyto przeciwko zamiarowi rządu; iak na przykład wystawienie wielu kószar dla lądowej milicyi, które przeszło milion kosztowały, i niemożna na nie inaczej spoglądać, tylko iak na fortyce kraiowe, które mogą w sobie 40,000 woyska umieścić, chociaż etat podczas pokoju nieprzepisuje tylko 18,000 ludzi. Jeżeli tak ogromna siła będzie zawsze utrzymywana, obawiam się, żeby to systema nie zaszkodziło gospodarstwu politycznemu i nawet samey wolności niezagodziło. Do transportów ustanowiono osobną administracją która tyle dotąd kosztowała, iżby za to można kilka liniowych okrętów wystawić, i przyczyniła się ieszcze do spóźnienia wyścia flotty admirała Christian do zachodnich Indyy. Do iak okropnego stanu wprowadzono bank narodowy i cały handel przez nadzwyczajne wybieranie pie-

niędzy! Wiele wydziałów nie są jeszcze wypłacone, i gdyby dziś pokoy nastąpił, ciekawa jest, wiele by też nasz etat podczas pokoju wynosił. Ażeby sobie przynajmniej jakie wyobrażenie o nim zrobić, przytoczę tu rok 1788; wydatki tego roku wynosiły 16 mill. 796,000 f. szt. lecz teraz, dodając prowizya nowych 77 mill. odmianna w publicznych podatkach, niezafundowane długi kasy skarbowey i billety morskie, niemogą być mniejsze jak 22 milliony, co rocznie podczas pokoju. Jeżeli porachuję wszystkie taxy, nie przypuszczając najmniejszey odmianny, to niewynoszą jak 19 mill. 500,000 f. szt. więc potrzeba się jeszcze o 2 mill. i pół corocznie starać; zazczym w tak smutnych okolicznościach zni-

ka tu zupełnie plan zmniejszenia narodowego długu. Przychodzi mi tu namysł z tego powodu, pewnego Hollendra anekdotka; który z jednego końca kręcił linę z siana, a z drugiego mu ją osioł zjadał. Niebezpieczeństwa nowych zasad Francuzkich dla naszey wolności i religii, nie są tylko inaginarne; ale niebezpieczeństwa wyczerpanego skarbu są rzeczywiste, dla tego proponuję żeby się izba zamieniła w kommissyą i rozważyła stan narodu. — P. Jenkinson i inni odpowiedzieli P. Grey na zarzuty przeciwko ministrom, i kiedy przy szło do kresek, minister odniósł zwycięztwo, większością 207 kresek przeciwko 45.

D O N I E S I E N I A .

Podaje się każdemu do wiadomości, iż dnia 1go maja roku bieżącego będzie robienie miodu i palenie gorzałki z prawem szynkowania w Kozienicach i należących do dóbr kameralnych Koziennickich wsiach, wraz z młynami o godzinie tęej z rana w Ekonomii Koziennickiej przez publiczną licytacya na rok jeden, to jest od 1go lipca roku 1796 aż do ostatniego czerwca roku 1797 w arede puszczone.

Licytacya zacznie się od niniejszego pretium: Pierwsze wywołanie, to jest w mieście Kozienicach odrzaciwszy miękką iryadykewą będzie

	2000	Złoto:	Ryński:	gracy:
We wsiach Stanisławowice, Augustowie i Nowinach	-	-	-	-
Hollandry, Cudowie, Przewoz i Wymysłowice	-	375	-	-
Dombrowek	-	125	-	-
Swierze i Biłłany	-	112	-	30
Jedlinia, Jaroszka z młynem	-	500	-	-
Zagordon z młynem	-	450	-	-
Jastrzębie i Kozłów	-	250	-	-
Szyski z młynem	-	150	-	-
Makosó	-	62	-	30
Wiole, Wargocin, z przewozem	-	337	-	30
Propinacya w Kuściółku, Opatkowicach i Starej wsi wraz z młynami	-	2000	-	-
Summa	-	6737	-	- 30

Przeto każdy życzący sobie licytować czwartą część zwyż wyrażoney summy przed licytacją jako Vadium złożyć obowiązany będzie, która summa każdemu po licytacji, prócz największey działemu, ktoren jako arendarz obowiązany będzie w gotowiznie lub gruntową kaucyą na całoroczną summe w 6ciu tygodniach po licytacji złożyć, na powrot oddana będzie.

O innych warunkach aredy może się każdy życzący sobie iey w Cels. Krol. generalno krajowym kommissoryacie w Lublinie lub ekonomii w Kozienicach zainformować.

Gdy przy odebraniu Krakowa zastał J. C. K. Mci cywilny Kommissoryat, na tamtejszym celnym składzie, dwie skrzynki: jedna pod znakiem L C D A Nro: 3, a druga pod Nro. 10, i jeden kufer pod adresem: Panu *Jakubowi Baruch Solow, Rabinowi w Warszawie*, o które się iuz od kilku lat nikt nieodzywa. Podaje się zatem do wiadomości, iż ktokolwiek, ma jakie prawo do rzeczonych towarow, żeby się w przeciągu trzech miesięcy do Krakowskiego J. C. K. Mci Kommissoryatu nieodwłocznie zgłaszał; gdyż w przeciwnym razie, jeżeli się po upłynionym terminie, nikt o rzeczzone towary nieodezwie, Kommissoryat J. C. K. Mci będzie więc przymuszony postąpić sobie z niemi, iak mu sama sprawiedliwość przepisuje. Wydane z J. C. K. Mci Cywilnego Kommissoryatu. W Lublinie: d. 29. Lutego 1796. roku.